

Nhớ về mùa Xuân cũ

Tác Giả: Mũ xanh Ph&#m Văn Ti&#n
Thứ Ba, 17 Tháng 1 Năm 2012 08:01

Chúng ta đang bước vào những ngày tháng cuối cùng của một năm. Mọi đó mà Tết Nhâm Thìn lại sắp về.

Thêm một mùa Xuân tha hồ ngắm mà đi ngắm về còn xa tít Đón Xuân này ta lại nhớ Xuân xưa. Mùa Xuân thường là mùa hy vọng, của tuổi trẻ vươn lên và mơ mộng đêm chập chững. Những không phải chúa Xuân bao giờ cũng bình đẳng với mọi người. Có mùa Xuân sum họp đầy tiếng cười hạnh phúc bên bếp lửa bếp bùng của tuổi thơ đầy kỷ niệm. Những cũng có mùa xuân khóc hờn khi đau lòng ngào bao nỗi của Mẹ u Thân 1968, với những cái chết đầy rẫy tình của Tết Mậu 1975 một nỗi đau, lưu lại cút đầy. Bao ngày tháng cùng khóc đau cho người ở quê nhớ những “thiên đàng” của người sống. Riêng cá nhân tôi vẫn nhớ mãi những ngày tháng bước cùng trong xà lim phân tử 3, tử của tôi ở Bình Định vào những ngày tết xuân Đinh Tỵ năm 1977.

Thường nhớ hỡi trên trời cao có thú u!
Thân đầy của một kiếp tù binh
Chịu khổ đau cùng bao nỗi của hình
Trong “cũi sắt” của những loài dã thú
Mang con độn một nỗi nào trốn trú
Có mây hồng và những cơn mưa rả rã mai
Có đàn chim tung cánh hót bay dài
Những không đi quanh con đường bí ẩn
Con đang sống trong căn hầm tăm tối
Bao đêm nằm trần trụi nghĩ không ra
Suốt đời con bước chốc đã tiêu ma
Giờ còn lại thân tàn trong ngục lạnh

Các câu thơ này đã được tôi cảm tác trong những giờ phút đau khổ tuyệt vọng nhất. Tôi và một số bạn tù khác đã bắt tay đi vào một đêm mùa gió lạnh, cùng với những người tù khác. Lòng hoang mang chông chênh bất ổn phần mình sống ra sao khi bước lên những chuyến xe đêm bão táp.

Nhà võ mùa Xuân cũ

Tác Giả: Mũ xanh Ph&#m Văn Ti&#n
Thứ Ba, 17 Tháng 1 Năm 2012 08:01

Một buổi chiều cuối năm, mọi người đang công nghệ vun thêm những luống khoai lang còn lổn cuội cùng đống chuồng bả ăn Tết. Không những thế, các hàng công báo đống liên hàng giờ giờ đã công nghệ từ giống lên toàn phân tr&#i. Bao giờ cũng vậy, theo thói quen đây là đi m ch&#ng lạnh cho củ công từ từ. Vài tên võ binh đ&#n từ võ i vã la hét gom đống củ nhanh g&#n t&#p h&#p tr&#i. Tr&#i là những dãy nhà tranh vách đất cũ kỹ, do công sự công nghệ từ làm ra, tr&#i dài trên những đ&#i nh&#, bao bọc bởi dòng suối quanh co, những g&#n gi&#a nhi&#u t&#ng thép gai dày đ&#c. Trên công nghệ th&#n kín đáo xem lổn chiều củ nh&#n vàng 24 kara, 2 ch&# mà chính võ Tr&#n đã công nghệ th&#n nhét sâu vào th&#u ru&#c trong chuy&#n thăm g&#p k&# r&#i, nói là đ&# h&# thân vì có tin t&#t củ từ nhân sự b&# áp t&#i ra mi&#n B&#c, đ&# củ công nghệ trang nh&#m g&#n trên đ&# nh chiều củ i rách nát.

L&#nh t&#p h&#p bày hàng khám xét khách công nghệ công b&# toàn phân tr&#i, chỉ có 10 phút chu&#n b&# bên các hàng súng AK đen ngòm. Ai cũng hàng h&#p lo âu làm b&#n ph&#n củ a mình, thôi thì đ&# th&# l&# chai, bao cát, bao b&#, khoai khô, s&#n đ&#n đ&# củ bày ra đ&#y sân, những th&# th&#t t&#m th&#ng những không th&# thi&#u cho sinh hoạt từ m&#i ngày. Các tên qu&#n giáo, võ binh chia nhau l&#c soát th&#t t&#m t&# trong nhà cho đ&#n m&#i m&#t cá nhân, không t&# ch&# nào k&# củ lai qu&#n, bầu áo. Có l&#nh võ t&# b&# t&#t củ những th&# không củ n thi&#t, thu gi&# l&#ng th&#c có tính đ&# tr&# lâu dài, chu&#n b&# hành trang s&#n sàng di chuy&#n. Ngay t&# gi&# phút nh&#y đ&#n khi có l&#nh m&#i, không ai đ&# củ quy&#n ra khỏi l&#n củ a mình, ngay củ ti&#p xúc võ i ng&#i cùng tr&#i.

S&# dĩ có chuy&#n bi&#n đ&#t xu&#t nh&#y là vì sau khi Thi&#u tá Nguy&#n ng&#c An tr&#ng phòng an ninh S&# Đoàn 1 BB, đã t&# k&#t li&#u đ&#i mình vì không ch&#u nh&#i những tr&#n đ&#n đầu sau nhi&#u ngày b&# th&#m cung liên t&#c và đ&#ng th&#i đ&# b&#o võ đ&#ng đ&#i và t&# ch&#c. Thi&#u tá B&#u K&# đã t&# sát trong conex bi&#t giam vì không ch&#p nh&#n s&# đ&#y đ&#a nh&#c m&# ng&#i chiều n sĩ Qu&#c gia, cùng toán võ&#t tr&#i đ&#u tiên củ a Châu Đ&#c Th&#o, Tr&#n Văn Loan, Mai Đ&#c Hòa, Lê Văn Cang, H&# Văn Li&#u đã lên đ&#ng đêm hôm tr&#c sau nhi&#u tháng chu&#n b&#. Tr&#ng toán là Châu Đ&#c Th&#o, ng&#i niên tr&#ng t&#t b&#ng, t&#t nghi&#p khóa 19 VBQG Đà&#t. Th&#o ít nói, s&#ng hòa nhã và hay giúp đ&# m&#i ng&#i. Võ Th&#o lên thăm r&#t th&#ng nh&# khéo léo quà cáp cho các tên võ binh tr&#c tr&#i. Ch&# phát đ&#t nh&# m&#t ngh&# m&#i, ngh&# buôn l&#u thu&#c tây. Th&#c ăn anh bao giờ cũng nhi&#u và th&#ng hay giúp đ&# k&# khác. Anh s&#ng r&#t củ công nghệ tr&#c hào phóng, m&#i võ t&# ch&#t đ&#u t&#m th&#ng đ&#i võ i anh ch&#ng có gì quan tr&#ng. Chính ch&# Th&#o là ng&#i cung củ p đ&#y đ&# l&#ng th&#c, thu&#c men cho chuy&#n võ&#t tr&#i nh&#y.

Hành trình củ a các anh là võ&#t dãy Tr&#ng S&#n b&#ng đ&#a bàn và b&#n đ&#, xuyên qua lãnh th&# Lào đ&#n Thái Lan. Đi&#u nh&#y chính Loan K-23 Võ B&# ĐaLat, ng&#i cùng đ&#n võ đã nhi&#u l&#n g&#i ý võ i Tr&#n. Nghĩ mình s&#c kh&#e kém, không kham nh&#i đ&#n đ&#ng dài, thôi thì đành ch&#u võ y. Củ n suy&#n hay lên b&#t ch&#t buổi chiều, thêm vào ch&#ng s&#ng kh&#p x&#ng hành h&#. Nhi&#i đ&# tr&# l&#ng th&#c là các hàng bí m&#t đ&#i chân căn củ Ph&#ng Hoàng, ch&# mà đ&#n võ TQLC củ a Tr&#n, l&#n đ&#u tiên dùng hàng a ti&#n t&#m ng&#n M72 hàng nhi&#u chiều xa đ&#ch.

Đêm vät träi loay quay sao đó mà Li&#u bÉ lÉc toán phäi trä vä, chÉ còn läi 4 ngä i lên đäng giäa cän mäa bä trong sÉ män phÉc bụi ngủi cäa bao ngä i còn läi. Täi hôm đó tên quän giáo xuäng lán đäm danh sÉ män thäng lä, kèm theo mät danh sách chia phiên nhau gác đêm, ai cũng có tên, ngä ai trä ThÉc và Tän. ThÉc cũng nhÉ ThÉ o säng rät ngang tàng, là ngä i miän BÉc di cä 1975 nên anh rät căm thù CS. Anh là Trung tá tham mäu phó Không Đoàn 4 đóng täi Cän Thä, vào nhäng ngày cuäi cùng cäa tháng tä 1975, sän phäng tiän trong tay nhäng ra đi chäng đänh, tìm vä Sài Gòn väi gia đình, nhäng vä và các con anh đã theo ngä i chú hä di tän vào mäy hôm träc. ThÉ là tät, anh cùng ngä i em trai giä đäng bÉ đäi CS, đi xe đän Đông Hà, Quäng Trä, men theo quäc lä 9 đän tän miän Savanakhet Hä Lào. Vì cä bäi lÉ cä hai ngä i đäu bÉ bät täi đän biên giäi Khe Sanh. Còn Tän, là đän vä träng cäa mät đän vä tác chiän bä thäng cäp bä räi läi täi miän giäi tuyän khi đäi bä phän xuôi Nam, vät vä ngä cä xuôi täi bãi biän Thuän An vào nhäng ngày cuäi cùng cäa tháng ba säu thäm, đầu lòng phäi vät bä súng xuäng biän sâu, khi nhäng chiäc xe T54 cäa đäch bät đäu tràn vào tuyän. Tän bät đäu cuäc đäi tù đäy khi toàn thä miän Nam chäa thät thä.

Tän thuäc đäng lao đäng cäm chäng qua loa läy lä, hay phát biäu linh tinh, đän vä TQLC cäa Tän đã có nhiäu nä máu väi “nhân dân” nên bä liät kê vào danh sách cän quan tâm theo dõi đäc biät. Có län đi cäi tän räng sâu, vì đói quá sän tiän thu giäu, Tän có län mua vài lon gäo cäa dân täi vùng kinh tä mäi. Khi ra đäm täp trung, bä tên vä binh phát giác liän bä kiäm đäm và kät täi “liên hä” väi dân väi ý đä trän träi, biät giam Conex näa tháng träi.

Đêm äy là đêm 29 Tät Đänh Tä, trong cän mäa dai đäng đäng sä cäa miän Trung “khä cän säi đá, cäa träi hành cän lät mäi năm” É mät quê häng nghäo khó, “mùa Đông thiäu áo, mùa Hä thiäu ăn” näy. Cái länh tê tái làm buät lòng ngä i, bão räi läi bão, hät cän sä 10, räi 11. Gió thì giät cäp 8, cäp 9. Chiäu hôm träc Tän và Liän cùng nhau län lút näu lon gäo còn läi täi nhà bäp, ăn väi nhau mäc đäu có länh cäm “liên hä”. Tän đã bä các ăng ten báo cáo, và chäc là hä cho đây là ăn bäa cäm chia tay ngä i bän cùng khóa, cùng binh chäng väi mình.

Không thäy tên mình trong danh sách träc đêm, Tän đoán biät räi thä nào cũng có đäu chäng lành đän väi mình. Trong giäc ngä chäp chän lo âu chä đäi, Tän nghe có tiäng xe rä räm đäng đäc häng vä träi. Linh tính cho biät räi ra sä có đäm chäng lành sä xäy đän. Tän väi bät đäy, bäy giä là khoäng näa đêm, ngä i bän tù väa bàn giao phiên träc. Có nhiäu tiäng ngä i và ánh đèn pin soi vào lán, ra länh cho ThÉc và Tän thu gän hành trang di chuyän. Bä Chi, ngä i đäi träng già tät bäng, len län nhät vào túi Tän hai bánh đäng và nhäng giät näc mät chia ly!

Säng là phäi thäng läng và chäp nhän, đäi chä mäi gian nan thä thäch kä cä hiäm nguy đäng chäc sän träc mät, cä gäng mà ngä i lên tä väng bän đen, häy vùng thoát ra cái bóng đêm quái ác đäng nguyän räa, cho mät täng lại täi sáng hän. Sân täp häp là bãi đät träng träc nhà

kho, n&i lãnh d&ng c& lao đ&ng hàng ngày, đã có nhi&u ti&ng la than khóc c&a trò “b& h&i đ&ng” đ& ti&n b& . Thêm hàng ch&c ng& i n&a cũng b& còng tay đ&n đi trong c&n rên r& đau nh&c. T&n cũng v&y, đây không ph&i là l&n đ&u tiên chàng b& hành h& đánh đ&p, mà đã có nhi&u l&n l&m r&i, kh& s& mãi r&i cũng quen, ch&ng gì l& đ&i v&i con ng& i s&ng trong thiên đ&ng C&ng S&n. Chi&c xe Molotova cũ k& ráng s&c ì &ch, rú lên con đ&c ng& c, n&ng n& u& o&i nh& cu&c đ&i s&u th&m c&a hàng ch&c ng& i từ b& còng tay, m&t máy b& đánh s&ng húp đ&y máu me, mang đi trong màn đêm u &i.

B&ng nhiên T&n c&m th&y nh& nhà, nh& ba m& T&n hi&n già y&u đang mòn m&i trông ch&, nh& v& và các con thân yêu trong c&n tuy&t v&ng, nh& nh&ng l&n đ&n v& tan hàng t&i H& Lào, hay b& bao vây t&i m&t tr&n C&a Vi&t. C&m giác h&i ti&c m&t mát đã làm T&n l&n nh&c ng& i. L&n cu&i cùng v& ra thăm sau th&i gian dài ch&t chịu dành đ&m, m&t l&n b& đ&u i tr& v& khi chúng bi&t giam T&n t&i nhà “k& lu&t”, và m&t l&n khác đ&n Quy Nh&n thì b& c&p gi&t s&ch đ& đ&c, nh& m&t hành khách t&t b&ng cho ti&n tr& v&. T& nh&ng bi&n c& đau th&ng đ&n đ&p, trong th& m&i nh&n đ&c v& T&n b& b&nh lao ph&i n&ng, c&n đ&c ch&a tr& lâu dài. N&c m&t T&n đã ch&y t& bao gi&, lẫn trên đôi gò má g&y làm đôi môi m&n m&n, T&n đã khóc th&t s& cho nh&ng h&i ti&c mu&n màng. Ph&i chỉ bi&t s&ng m&t chút, bi&t nhân nh&ng c& g&ng mà nín th& qua sông, h&u s& m tìm đ&c t& gi&y phóng thích hay ít ra cũng có đ&c nh&ng &u đ&i nào đó nh& các “tên tr&t t& thi đua”. Ph&i bi&t gi& khóc nh& tên Th. đ&i tr&ng đ&i m&c, khi ôm &nh th&ng ti&c “Bác H&”, hay các tên Tr&n văn S s&n sàng ch& đ&i m anh em, khi t& ch&c ăn m&ng tròn m&t năm “mi&n Nam đ&c gi&i phóng”. Ôi! nh&ng trò đ&i b& i, r& ti&n c&a nh&ng k& bán r& l&ng tâm theo gi&c.

R&i chuy&n xe bão táp đêm nay s& đ&a chàng v& đ&u? Có th& th&t xa tít n&i mi&n L&ng S&n, Cao B&ng, B&c Thái, ti&p t&c cu&c s&ng đ&a đ&u, hay k&t thúc & m&t hang học nào đó b&ng các lo&t đ&n c&a nh&ng tên đ& t&, sát nhân. Dù th& nào đi n&a thì cũng ch&ng còn gì đ& mà hy v&ng. Vài ng& i đ&c l&n nh xu&ng xe, riêng T&n, Th&c, Tr. còn lê l&t cho đ&n tr&m cu&i cùng. Có ti&ng n&c ch&y rì rào và c&n gió đ& gào thét điên cu&ng. T&n b& đ&p xu&ng xe tay b& còng n&m lẫn nh& con v&t. N&i giam chàng là căn h&m kín đ&c đào sâu đ&i lòng đ&t, toàn mùi hôi th&i &m m&c. Th&c và Tr. b& nh&t & m&t n&i khác, g&n đó. Có ti&ng ch&i th& thô t&c c&a tên v& binh, cùng âm thanh r&n r&ng c&a chi&c xích & khóa oan nghiệt, tr&c khi tr& l&i màn đêm s& cô đ&c, im l&ng hoàn toàn. Làm sao có th& th&n nhiên đ&c trong ni&m lo l&ng t&t cùng n&y, chi&c đ&u đã b& tách ra th& nào r&i cũng b& b& gãy, b&ng cách n&y hay cách khác. Minh và Sang ch&ng đã b& x& b&n t&n núi r&ng C& Tài khi có l&n nh& đ&n đi vào bu&i sáng đang lao đ&ng t&i đ&p Tr&m Qu&ng Tr&nh v&y đ&y sao! Đ&i v&i T&n, cái ch&t ch&ng bao gi& đ&n đ& dàng, bao năm xuôi ng& c hành quân, chàng v&n còn nguyên v&n. Làm ng& i ai cũng m&t l&n ch&t, v&y thì cái ch&t ch& có ý nghĩa khi ta hãy làm k& thù ch&t v&i mình càng nhi&u càng t&t. T&n &c m& v& nh&ng chuy&n v&t ng&c c&a ng& i từ Papillion thu& nào. Gà đã gáy sáng và các h&i k&ng báo th&c liên h&i vang lên sau m&t đêm dài tr&n tr&, lo âu. M&t tr&i đã ló đ&ng bao gi& & ph&ng Đông, c& g&ng mang đ&n m&t vài tia sáng y&u &t xuyên qua k& h& c&a căn h&m tăm t&i. Có ti&ng m& c&a lách cách và tên v& binh đ&n ng& i từ mang th&c ăn đ&n, T&n m&i bi&t đây là ph&n ăn tr&a c&a ngày đ&u năm T&t. N&i lo s& đã tan bi&n khi xác nh&n đ&c mình đang & phân tr&i 3 và ng& i mang th&c ăn cho mình là Trung úy Đ&iu thu&c đ&n v& c&a T&n. Đ&iu đã &a l& khi th&y

“ông thầy mình” quá thể th&#m trong tình c&#nh quá đau lòng n&#y.

Th&#ng thì con ng&#i hay th&#ng ti&#c, thèm khát nh&#ng gì quý báu nh&#t mà mình đã đánh m&#t đi khi ch&#m trán v&#i th&#c t&# ph&# ph&#ng. T&#n cũng v&#y, c&# g&#ng mà nh&# l&#i nh&#ng gi&# phút thiêng liêng tuy&#t v&#i v&#i nh&#ng ngày Xuân n&#i đ&#n v&# th&#m đ&#m tình nghĩa th&#y trò. Nh&#ng ngày Xuân đoàn t&# qu&#n cùng v&#i gia đình, có pháo n&# đ&#y hoa và bao l&#i chúc t&#ng ng&#t ngào. Đêm hôm qua súng đã n&# r&#n r&# kh&#p n&#i c&#a b&#n vô l&#i, m&#ng chi&#n th&#ng trong gi&# phút giao th&#a, h&# đang ca khúc kh&#i hoàn cho m&#t s&# ăn c&#p tr&#ng tr&#n. Chi&#n tranh là th&#, cái v&# vang c&#a phe n&#y là s&# đ&#i b&#i c&#a nhóm khác, đ&#u ch&#ng may l&#n n&#y l&#i x&#y đ&#n v&#i t&# qu&#c thân yêu c&#a chàng.

Sau c&#n m&#a tr&#i l&#i sáng, m&#t ngày m&#i bình minh l&#i l&#o đ&#ng, xua tan nh&#ng đám mây m&# và nh&#ng c&#n bão quái ác. Gi&# ch&# còn l&#i nh&#ng nh&#y nh&#a tang th&#ng, đau kh&# t&#n cùng cho bi&#t bao ng&#i dân vô t&#i. Qua c&#n gió tho&#ng chi&#u nay, T&#n đ&#c tin có ng&#i ch&#t cùng nhi&#u nhà c&#a b&# cu&#n s&#ch vì c&#n Sóng Th&#n đ&# d&#i tràn qua t&# m&#t chi&#c loa phóng thanh đầu đ&# trong tr&#i. L&#i thêm m&#t đ&#i h&#a n&#a đ&#n cho dân t&#c n&#y sau cái xi&#ng xích C&#ng S&#n. Chàng c&#m th&#y an tâm h&#n vì ít ra mình cũng còn cái h&#m đ&# tr&#i lên, tr&#t xu&#ng, che n&#ng đ&#t m&#a, m&#t b&#a c&#m đ&#i cho s&# thèm khát m&#i ngày.

L&#nh cho T&#n lên c&# quan làm vi&#c nh&#ng ngày sau T&#t, đây là l&#n đ&#u tiên h&# đ&#u tra th&#m cung chàng t&# cái đêm kh&#ng khi&#p đó, dùng đ&# m&#i hình th&#c tra t&#n đ&# bu&#c chàng vào t&#i âm m&#u t&# ch&#c v&#t tr&#i, T&#n qu&# quy&#t v&#i h&# r&#ng chàng ch&#ng bao gi&# có ý nghĩ đó. Bi&#t ch&#ng có b&#ng c&# gì đ&# bu&#c t&#i chàng, h&# quay sang bu&#c t&#i T&#n c&#ng đ&#u không ch&#u “h&#c t&#p c&#i t&#o”. B&#ng nh&#ng l&#i l&# th&#t đ&#u ng&#t, h&# khuyên chàng hãy an tâm c&#i t&#o đ&# h&#ng đ&#c chính sách “khoan h&#ng c&#a Đ&#ng và Nhà n&#c”. Thì ra k&# gi&#t ng&#i cũng bi&#t m&#c áo th&#y tu khi c&#n thi&#t, h&# nhân danh nhân đ&#o đ&# làm chuy&#n vô nhân đ&#o, đ&#o đ&#c c&#a h&# là “đ&#o đ&#c cách m&#ng bác H&#”, c&#a n&#n chuyên chính vô s&#n, c&#a đ&#u t&# d&#a man và các h&#m chôn s&#ng t&#p th&#! Ng&#i C&#ng S&#n hô hào “không gì quý h&#n đ&#c l&#p t&# do” đ&# tr&#ng lên c&# ng&#i dân thêm cái c&#ng nô l&#, đem đ&#a ng&#c tr&#n gian đ&# h&#a h&#n m&#t thiên đ&#ng!

B&# ch&# huy đoàn 76 n&#m trên dãy đ&#i cao có c&# đ&# sao vàng và đ&#y nh&#ng băng roll kh&#u hi&#u. Th&#c và Tr. cũng có m&#t t&#i đây t&# lúc nào trong phòng ch&# đ&#i, ch&# có Th&#c và T&#n b&# cùng tay, còn Tr. trông có v&# th&#n nhiên tho&#i mái. Th&#c b&# ph&# m&#t m&#i, m&#t b&# đánh s&#ng húp b&#m tím, còn Tr. v&#n kh&#e m&#nh bình th&#ng. M&#i ng&#i đ&#c c&#p phát gi&#y vi&#t đ&# làm b&#n t&# ki&#m đ&#m sau khi đón nh&#n bi&#t bao l&#i l&# ng&#t m&#t ch&#t ru&#i c&#a tên chính tr&# viên đoàn.

Nhớ về mùa Xuân cũ

Tác Giả: Mũ xanh Ph&#m Văn Ti&#n
Thứ Ba, 17 Tháng 1 Năm 2012 08:01

Thời gian kéo dài là thời gian thêm nh&#t c&#a Th&#c và T&#n. B&# đ&#n đ&# đi h&#i cung nhi&#u n&#i k&# c&# đánh đ&#p, x&# v&#. Chiêu bài “thành th&#t khai báo” đ&# s&#m đ&# c h&#ng l&#ng khoan h&#ng không b&#p đ&# c ai, vì đ&#i v&#i k&# thù “t&# thú là t&# sát”. Có tin Th&#c đã m&#c b&#y Tr. khi cùng anh ta đào h&#m tr&#n v&# Hu&# và b&# b&#t t&#i nhà Tr. Th&#c đã b&#t đ&#u m&#t cu&#c đ&#i m&#i, v&#t v&# kh&#n đ&#n h&#n trong nhi&#u xà lim v&#i hình ph&#t bi&#t giam vĩnh viễn. Còn Tr. th&#n nhiên th&#nh thang v&#i t&# gi&#y phép 7 ngày rong ch&#i kh&#p thành ph&# Hu&#, tr&# c khi nh&#n đ&# c gi&#y ra tr&#i sau khi tr&#i đã chuy&#n v&# cho Công an Bình Đ&#n. Tr. đã thành công m&#t cách xu&#t s&#c nhi&#m v&# c&#a m&#t tên Ăng ten cò m&#i. Còn T&#n v&#n s&#ng kh&# sai đ&#a đ&#y t&# tr&#i n&#y sang tr&#i khác v&#i chi&#c bánh v&# “t&#p trung c&#i t&#o”. Tên Trung tá chính &#y đoàn 76 tuyên b&# “Các anh gi&#i phóng lòng H&# sông M&#c thì lòng H&# sông M&#c s&# gi&#i phóng các anh.” C&# vùng đ&#t tr&#ng bao la hàng ch&#c hecta r&#ng đ&# c khai phá cho công trình đ&#n th&#y nh&#p đ&#n t&#i huy&#n Đ&# L&#ng, Thanh Hóa. R&#t nhi&#u ng&#i tù đã ngã b&#nh vì s&#t rét r&#ng, hay b&# ch&#t vì đói. Nh&#ng l&#i nói đó đã b&# ph&#n b&#i sau ba tháng hoàn thành xong công tác, đ&# r&#i t&#t c&# cùng b&# l&#a lên toa xe b&#t bùng h&#ng b&#t c&#a chuy&#n tàu h&#a xuôi Nam v&# m&#t vùng đ&#t m&#i xa l&# kh&#ng khi&#p h&#n. &# đó có s&# canh gi&#, k&#m k&#p hàng ngày c&#a b&#n công an m&#t v&#. Tr&#i tù “c&#i t&#o Bình Đ&#n” v&#i bi&#n c&# ngày 20-4-1979 l&#ch s&#, chúng th&#ng tay đánh đ&#p ng&#i tù mà không c&#n bi&#t ph&#i trái lu&#t l&# là gì. Nh&#ng cái ch&#t th&#t b&#t khu&#t c&#a đ&#i úy Nguy&#n Ng&#c B&#u, Nguy&#n Thu&#n Cát, thi&#u úy Nguy&#n Thi&#u S&#n đã minh ch&#ng m&#t cách hùng h&#n ý chí b&#t khu&#t c&#a l&#p ng&#i sĩ quan tr&# đ&#i áp l&#c b&#o quy&#n.

Thời gian là li&#u thu&#c m&#u nhi&#m đ&# làm phôi phai m&#i chuy&#n. Nh&#ng đau đ&#n v&# th&# xác r&#i s&# qua đi đ&# dàng, nh&#ng còn nhi&#u th&# khác mãi mãi v&#n h&#n sâu vào tâm trí không th&# nào quên đ&# c. Đó là s&# thù h&#n, lòng ích k&#, đ&#e ti&#n gian ác c&#a con ng&#i.

Ng&#i C&#ng S&#n vinh danh chi&#n th&#ng mùa Xuân 1975 b&#ng s&#c m&#nh và ch&# thuy&#t ngo&#i lai, h&# ch&#ng làm gì đ&# c sau g&#n 37 năm c&#m quy&#n. Có ch&#ng là m&#t đ&#t n&# c Vi&#t Nam thoái hóa tham nh&#ng th&#i nát, m&#t thi&#u s&# giàu sang bên c&#nh c&# dân t&#c v&#n còn nghèo đói, l&#c h&#u, b&#ng b&#t thông tin v&#i th&# gi&#i bên ngoài. Chúng th&#ng tay chà đ&#p quy&#n s&#ng con ng&#i, các nhà đ&#u tranh v&#n còn trong vòng lao lý. Bán đ&#t d&#ng bi&#n tri&#u c&#ng ngo&#i bang, mua bán ph&#m giá ng&#i ph&#n, k&# c&# tr&#em. Các phong trào khi&#u ki&#n c&#a Dân oan đang n&#i đ&#y đòi công lý kh&#p n&#i. Li&#u h&#, nh&#ng ng&#i C&#ng S&#n Vi&#t Nam, yêu ch&# nghĩa Mác Lênin vô đ&#ch, có th&# t&#n t&#i đ&# c bao lâu, khi mà lòng dân đã đ&#n lúc căm ph&#n t&#t đ&# và s&# tan rã c&#a ch&# thuy&#t C&#ng S&#n toàn c&#u.

Đ&#i ng&#i quá ng&#n, m&#i đó mà chuy&#n cũ đã qua h&#ng m&#y m&#i năm th&#t không ng&#. Chúng ta ch&#a làm đ&# c gì h&#t thì l&#i ph&#i s&#a s&#n cho m&#t chuy&#n ra đi. Ai cũng v&#y, ai cũng có m&#t th&#i quá kh&# đáng yêu, m&#t dĩ v&#ng đáng nh&# cùng bi&#t bao v&#t v&# c&#a m&#t đ&#i ng&#i. Có nh&#ng giây phút vinh quang và cũng có nh&#ng gi&# phút đau bu&#n, trong m&#t hoàn c&#nh bi th&#ng c&#a đ&#t n&# c. Nh&#ng ngày tháng hôm nay, nh&#ng ngày cu&#i đ&#i mang thân l&#u l&#c x&# ng&#i, ch&#ng có gì vui khi nhìn l&#i bi&#t bao nh&#c nh&#n c&#a c&# m&#t dân t&#c đang b&# th&#ng kh&# đ&#a đ&#y. B&#n

ng&#i gian ác v&n ti&p t&c ng& tr& và l&ng hành trên x&ng máu c&a chính đ&ng lo&i mình, v&n m&t tr& mà y nh&n đi van xin c&u vi&n kh&p n&i và tuyên b& nh&ng đ&u tr& tr&n. V&n nh&ng câu nói vô duyên không bi&t ng&ng mi&ng đ& b&o v& và bào ch&a cho s& đ&c tài tàn kh&c nh&t c&a mình. V&n lên án vu v& nh&ng th& l&c thù đ&ch h&u có cái c& ti&p t&c cai tr& và đàn áp dân lành. Trên th& gi&i n&y, ch&a bao gi& có m&t ch& đ& nào tuyên b& “Do dân và Vì dân” mà hành x& tàn ác v&i nhân dân mình nh& v&y. Khúm núm qùy l&y van xin v&i k& thù, c&t đ&t dâng bi&n cho ngo&i bang, đ&p t&t lòng yêu n&nc, xu&t kh&u lao đ&ng đ& làm nô l& n&nc ngoài, dùng c& m&t l&c l&ng công an chó săn hùng h&u l&i đ&ng đêm t&i âm u, đem mìn b&y và ch&t n& phá tan tàn th&ng Đ&c M& t&i Đ&ng Chiêm, c&ng đ&t giáo dân t&i giáo x& Thái Hà, thuê côn đ& đánh đ&p đ& thành ph&n tôn giáo t& Nam ra B&c. Nh&ng nhà trí th&c yêu n&nc l&n l&ng t& b&t vào tù, b&t ch&p nh&ng ti&ng nói l&ng tâm t& các c&ng đ&ng qu&c t&. Càng hung hăng đ& t&n, càng ch&ng t& th& cô l&p c&a mình, s& suy s&p tan rã là đi&u ch&c ch&n. B&o phát r&i s& b&o tàn, l&ch s& dân t&c trên th& gi&i cũng đã ch&ng minh đ&ng đ&u đó qua đ&y &p nh&ng s& ki&n l&ch s& trong năm 2011 v&a qua & nh&ng n&nc Trung Đông và B&c Phi. Mùa Xuân Á R&p đ&ng kh&i đ&y t& n&i b&t công c&a ng&ng dân đã làm thay đ&i th& gi&i, thay đ&i s& ph&n s& nghi&p c&a các th& ch& đ&c tài. Các cu&c xu&ng đ&ng c&a qu&n chúng xu&t hi&n & kh&p n&i đ& đòi h&i n&n T& Do và Công Lý mà ng&ng dân đã b& c&ng đ&ng t trong nhi&u th&p niên v&a qua. Nhà c&m quy&n C&ng S&n Vi&t Nam cũng đang dùng đ& m&i ph&ng cách và quy&n l&c cu&i cùng đ& duy trì quy&n l&c cho m&t ch& đ& l&i th&i đang đ&ng bên b& v&c th&m. B&ng nh&ng hành đ&ng b&t giam, c&m đoán các cu&c bi&u tình ch&ng l&i b&n bá quy&n Trung qu&c đã ch&ng t& nhà n&nc C&ng s&n Vi&t Nam không còn x&ng đáng đ& t& cách đ&i đi&n cho c& m&t dân t&c đ&y truy&n th&ng ch&ng gi&c ngo&i xâm.

Chúng ta, nh&ng ng&ng i may m&n bình yên trong cu&c s&ng hôm nay, hãy h&ng v& đ&t m& thân yêu cùng chia s& nh&ng đau th&ng m&t mát c&a c& dân t&c đang l&m than đau kh&. B&ng m&i cách, m&i ph&ng ti&n v&i t&t c& t&m lòng thành c&a mình, đoàn k&t th&ng yêu l&n nhau đ& chung s& chung lòng đi&t tr& đi ch& đ& b&o tàn đó.

Hãy h&ng v& Vi&t Nam, t& qu&c thân yêu nh&t c&a chúng ta v&i l&i tâm nguy&n đ&p nh&t, hy v&ng m&t mùa Xuân Á R&p không còn xa n&a s& đ&n v&i đ&t n&nc và dân t&c Vi&t Nam. Nguy&n c&u các đ&ng thiêng liêng, h&n thiêng sông núi phù tr& cho cu&c đ&u tranh đ&y chính nghĩa n&y.